

VIHKIMYKSEN POLKU

Vihkimyskäsite on noussut viime aikoina yleiseen tietoisuuteen mm. sen johdosta, että tämä henkinen kehitysprosessi on yleistynyt aikakausien vaihtuessa kalojen kaudesta vesimieskauteen- tarkan ajankohdan ollessa vuonna 2012. Uudet energiat heijastuvat ihmiskuntaan aikaansaaden uuden kulttuurin ja sivistyksen sarastuksen. Tämä energia tulee Siriukselta auringon ja planeettojen kautta. Tässä uudessa kulttuurissa - mestari Djwal Khulin mukaan - seremoniallisuuden ja rituaalin seitsemäs säde/energia/ voima tulee voimistumaan ja kuudes omistautumisen ja idealismin säteen heikentyessä. Kuudes säde/ energia on johtanut kansakunnat nationalismiin ja separatismiin. Seitsemäs säde tulee tuomaan mukanaan synteessin, globalisaation, ryhmähengen ja palvelun ihanteen. Henkinen hierarkia on nyt lähempänä kuin koskaan. Tästä keskuksesta virtaava valo ja rakkaus sekä hyvä tahto tulevat elävöittämään ihmisten mieliä ja vahvistamaan sydämiä. Planetaarinen keskus, Shamballa, tulee myös lähettämään energiaansa meille. Tämä kaikki valmistaa Kristuksen toista tulemistä - missä muodossa se sitten tapahtuukaan.

Teosofisessa ja esoteerisessa kirjallisuudessa esiintyy henkinen käsite nimeltä vihkimystie, joka jakaantuu kolmeen vaiheeseen: Kokelaan, oppilaan ja vihkimyksen polkuihin. Kysymyksessä on tietoisuuden ja valaistumisten prosessi, joka saa voimansa ylhäältä virtaavasta korkeammasta rakkaudesta - eli toisen säteen, rakkaus - viisauts säteen, vaikutuksesta. Tämä rakkaus ei koskaan lopu ja tämä johtaa ihmisen tietoisuuteen, valoon ja palveluun. Vihkimysten läpikäynyt ihminen alkaa ymmärtää suurta suunnitelmaa. Hän joutuu luopumaan ja purkamaan karmaa. Kysymys ei ole pelkästä ymmärtämisestä, vaan elämästä ja kuolemasta. Aika kuvaavaa onkin teosofille se, että kun hän alkaa tutkia totuutta - hän päätyy kuoleman tutkimiseen. Pyrkijän ja kokelaan on poistettava harhat, muuten hän eksyy. Päämääränä on rauha, tasapaino ja vapaus. Ja kaikessa tässä motiivi pyrkimyksille on tärkeä. Ellei se ole puhdas - ei kannata yrittää ja pyrkiä vihkimyksiin.

Kokelaan polku avautuu ihmiselle silloin, kun hän menettää kiinnostuksensa maallisiin asioihin ja alkaa kaivata syvempää totuutta. Hänellä herää tällöin kaipuu kotiin isän luo. Tässä vaiheessa ihminen muuntaa elämäntapansa paremmiksi. Hän alkaa huolehtia kunnostaan ja terveydestään sielun asuntona. Ihminen alkaa kehittää itseään ihmisenä ja lähimmäisenä. Hän ymmärtää motiveitaan ja alkaa palvella suurempia kokonaisuuksia. Kokelaan polkua kutsutaan myös puhdistuksen poluksi/ tieksi, jossa fyysistä, astraalista ja menttaalista tasoa puhdistetaan.

Hyväksytyt oppilaan tehtävänä on palvella ihmiskuntaa

ja toimia yhteistyössä mestareiden ja Jumalan kanssa - toimia heidän työtoverinaan. Tämä vaatii luonnollisesti lukemattomia inkarnatioita. Hän tietää jo tällöin, kuka hän on sieluna ja mikä on elämän tarkoitus. Oppilas osaa tässä vaiheessa erottaa sielunsa persoonastaan ja alistaa persoonansa sielunsa käyttövälineeksi. Tämä ei ole vaivatonta, vaan aiheuttaa monia kriisejä ja koettelemuksia. Tässä muuttumisvaiheessa ihminen tietää olevansa kuolematon sielu.

Vihkimyksen polku kasvaa esiin oppilaan polusta ilman jyrkkää rajaviivaa samoin kuin kokelaan polku seuraa pyrkijän polkua. Vaikka ihminen olisi ollut edellisessä elämässä vihitty, hänen täytyy toistaa edellisten vaiheitten kokemukset päästäkseen eteenpäin tietoisuuden prosessissaan. Tämä siksi, että tässä uudessa inkarnaatiossa hänellä on uusi menttaali-keho, jonka on tämä tieto ja kokemus saavutettava. Tosin tämä prosessi sujuu nopeassa tahdissa. Tätä vaihetta kutsutaan myös kirkastusvaiheeksi, jossa opimme tietoisesti käyttämään tahtoaamme. Muotomme kirkastuu ja alamme heijastaa korkeampia energioita. Tässä vaiheessa kundaliinienergia herää ja erottelukyky paranee. Todellinen vihitty on tietoinen jumalaisesta suunnitelmasta.

Vihkimys/ initiaatio tulee sanasta "in"/ sisään ja "ire"/ mennä ja se tarkoittaa astua sisään johonkin, tässä tapauksessa henkiseen elämään, aloittaa uusi henkinen elämä. Todellinen vihkimys ei ole sldoksissa liittymiseen johonkin järjestöön tai veljeskuntaan, vaan se on liittymistä henkisessä mielessä Taivasten Valtakuntaan - liittymistä Taivasten Valtakunnan kansalaiseksi ja henkisen Hierarkian jäseneksi. Vihkimys on "virtaan asettumista". Se on rakkauden vastaan ottamista ja tietoisuuden laajentumista, johon liittyy vastaanottokyky korkeammille värähtelyille. Todellinen vihkimys on mahdollista vasta kun mieli ja tahto ovat yhdistyneet ja ihminen on saavuttanut persoonallisuuden integraation mikä tarkoittaa sitä, että hänen tahtova, ajatteleva ja fyysinen olemuksensa toimivat harmonisena kokonaisuutena. Persoonaa tulee tietoisaksi sielustaan. Tässä prosessissa meditaatio on tärkeätä.

Vihkimys otetaan aina menttaalisella ja sitä korkeammilla tasoilla eli buddhisella ja atmisella tasoilla. Vihkijänä toimii 1. vihkimyksessä oma sielu ja korkeammassa vihkimyksessä Kristus tai Sanat Kumara. Jokainen vihkimys aktivoi eri tsakroja avaten niitä. Ihmisen ns. lootuskukan terälehdet (kausaalikeho) avautuvat ja alkavat vähähdellä. Tämä on nähtävänä mm. sädekehänä pään ympärillä. Jokainen vihkimys lähentää ihmistä hänen omaan sieluunsa. Korkeammassa vihkimyksessä tämä yhteys ulottuu aina monadiselle tasolle. Vihkimysten tarkoituksena on tehdä ihminen tietoiseksi:

- Omasta sielusta ja sen yhteydestä muihin sieluhin.
- Monadista ja siten yhteydestä muihin monadeihin.
- Yhteydestä Logokseen.

Tämä merkitsee samalla ryhmätietoisuutta. Vihitylle sielun kuolemattomuus ei ole enää uskon, vaan tiedon asia. Se on sisäinen kokemus. Vihkimys sallii pääsyn henkisen hierarkian jäseneksi. Tämä edellyttää vapautumista kaikesta siitä, mikä persoonaa rajoittaa ja vangitsee. Vihkimykseen liittyy myös seremonia, mutta se ei tapahdu fyysisellä tasolla.

Vihkimys on erittäin vaikea saavuttaa ja se vaatii kaikkien voimien aktivoimista. Se on kovaa työtä ja jatkuvaa ponnistelua - lujaa tahtoa ja hellittämätöntä henkistä elämää. Sai Baba on sanonut, että vihityksi tullaan ainoastaan olemalla antamasta periksi. Meditaatiolla oppilas rakentaa käyttövälinettä ja vahvistaa eetterikehoaan. Ajatukset on täytettävä jumalaisilla ajatuksilla, itsekkäät pyyteet on unohdettava ja perona on uhrattava kokonaisuuden hyväksi.

Mestari Djwal Khul (tiibetiläinen mestari D. K.) on sanonut kirassaan (Rays and Initiations, s. 538):

“Vihkimys on todellisuudessa nimi, joka on annettu uudelle paljastukselle tai uudelle visiolle, joka aina johdattaa oppilasta eteenpäin suurempaan valoon; se ei ole jotain mitä hänelle suodaan tai annetaan. Se on valon havaitsemisen ja valon hyödyntämisen prosessi, joka auttaa häntä astumaan yhä selkeämpään valoon.”

Tämä kätkeyty valo yhdistyy ja sulautuu sielun valoon. Sen jälkeen voi tulla tietoisaksi monadin eli hengen suuremmasta valosta. Oppilas voi havaita sielun valon päänsä yläpuolella kirkaana, säteilevänä auringon kaltaisena valona. “Valo on saavutettava vertikaalisena ja sitä on levitettävä tai säteiltävä horisontaalisesti” - kuuluu sanonta (Rays and Initiations, s. 540). Ennenkuin ihminen ei ole syyttänyt “lamppuaan” mestari ei voi tulla hänen avuksi. Juuri Alice A. Baileyn valo auttoi mestari D. K.:n löytämään tämän korkean sielun. Tämä “löytäminen” on hieman helpompaa, jos ihminen kuuluu johonkin ryhmään ja tämä ryhmä on valmis vihkimyksiin. Kirjasta Rays and Initiations, s. 239 lainaus:

“Koko tekniikka kouluttaa oppilaita vihkimykseen ja heidän saulautumiseensa lukuisiin ashrameihin, jotka muodostavat Maailman Herran suuren ashramin. Mestarit eivät enää ole tekemisissä yksilön kanssa, joka siellä tai täällä pyrkii etenemään polulla - yksilön, joka on kyvykäs ja joka on selvästi valmis siihen, mitä kutsutaan “vihkimystietoisuuden herättämiseksi”. Hierarkialle on tulossa

ilmeiseksi, että Vesimiehen ajan saapuessa ryhmävalmistautuminen, ryhmäpyrkimys ja ryhmähyväksyntä tulevat korvaamaan aikaisemmat menetelmät. Nämä vanhemmat menetelmät, jotka rakentuivat mestarin ja oppilaan väliseen suoraan suhteeseen, olivat hyödyllisimmillään varhain kalojen ajalla.”

Ensimmäinen vihkimys: Syntymä/ Siunauksen vuori/ Kristuslapsen syntyminen sydämeen

7. säde, seremoniallisen rituaalin säde vaikuttaa tässä vihkimyksessä. Se auttaa ihmistä muuttamaan fyysistä tasoaan. Kyseessä on fyysisen tason prosessi.

Tässä vihkimyksessä johtoajatukset on se, että ihmisen on synnyttävä uudestaan henkisesti päästäkseen “taivasten valtakuntaan”, joka on ihmisessä itsessään. Ensimmäinen vihkimys merkitsee Kristuksen syntymää ihmisen sydämessä. Kun oikea elämisen malli on saatu rakennetuksi, tämä Kristus-henki ihmisen sydämessä elävöittää ihmistä. Ihminen tulee tietoiseksi elämäntehtävästään ja sielustaan ensimmäisen kerran. Tämä prosessi päättyy 3. vihkimykseen.

Ensimmäisessä vihkimyksessä korkeampi ITSE alkaa hallita osittain persoonaa. Pyrkimys itsekkyyteen ja omahyväisyyteen vähenee. Sielu alkaa hallita ihmistä yhä enemmän. Tämä symboloi fyysisen kehon alistamista sielulle, kun taas 2. vihkimys johtaa tunnekehon hallintaan. Ensimmäinen ja toinen vihkimys on avoinna suurille joukoille ja ryhmille juuri tässä ajassa, toisin kuin 3. vihkimys.

Ensimmäisessä vihkimyksessä sydänkeskus ja solar plexus aktivoituvat. Vihkijänä on ihmisen oma sielu maailmanopettajan avustuksella. Ihmisestä tulee tällöin kokelas (Ennen 1. vihkimystä hän oli pyrkijä). Kokelaan oikea tie on opiskelu, meditaatio ja palvelu, jotka ovat uuden ajan oppilouden johtoajatukset. Kokelaan päätehtävänä on tulla vastaanottavaksi sielun impulsseille. Tässä vihkimyksessä ihminen tulee tietoisaksi aktiivisesta älystään.

Buddhalaisuudessa 1. asteen vihittyä kutsutaan nimellä sotapatti tai sohan, `virtaan astunut`. Hinduismissa hän on parivraajaka, `vaeltaja`.

Toinen vihkimys: Kaste.

6. säde, idealismin, omistautumisen ja palvonnan säde vaikuttaa tässä vaiheessa. Kyseessä on tunnetason prosessi.

Toisessa vihkimyksessä ihmisessä tapahtuu syntyminen uudestaan tunteitten ja pyyteitten tasolla. Tunnetaso on “tavallisen” ihmisen “normaali” taso. Hän elää tunteista ja

tunteissa, joka hän vielä luulee olevansa. Tässä on ihmisen suurimmat harhat ja illuusiot. Sana glamour kuvaa hyvin tätä. Toisessa vihkimyksessä ihmisen on puhdistauduttava kaikesta tästä harhasta. Pyrkimyksenä on pyyteitten uhraaminen ja voittaminen. Korkeamman ITSE:n tahdon on voitettava persoonallisuuden vaatimukset. Jos tähän pystytään - tunnetaso puhdistuu.

Toinen vihkimys on kaikkein vaikein saavuttaa ja siihen kuuluu monia inkarnatioita. Puhdistus tapahtuu fyysisellä-, astraalisella- ja menttaalisella tasolla, mutta eetterinen- ja astraalinen taso on tärkeimmät. Tämä sen johdosta, että ihmisen huonot ominaisuudet ja perityt taipumukset ovat juuri eetterikehossa. Monien elämien aikana kerääntyneet astraalitaso voimat ovat vihityn tiellä ja riepotelevat häntä. On myös muistettava, että aina kun ihminen pyrkii kehittymään ja tulemaan paremmaksi - vastustava voima herää toimimaan. Oppilaan tehtävän on vapautua häntä vangetsevistä astraalitaso voimista. Vasta kun tämän tason voima on ylitetty paljastuu Jumalainen rakkaus kaikessa loistossaan. Tästä Alice A. Bailey kirjoittaa kirjassaan Kristuksen jälleentuleminen s. 131:

“Suurin palvelus, jonka ihminen voi tehdä lähimmäisilleen, on vapauttaa itsensä tuon tason vallasta ohjaamalla itse sen energioita sisäisen Kristuksen voimalla. Hän huomaa silloin, että itsekeskeiset voimat ja persoonallisen pyyteen ja emotionaalisen rakkauden energiat korvautuvat elävällä energialla, joka voidaan aistia laajalla tavalla, vaikka sitä ei vielä voida omaksua puhtaassa olemuksessaan. Tätä energiaa me kutsumme `Jumalan rakkaudeksi`. Se on tuo vapaasti virtaava, ulospäin suuntautuva, magneettisesti puoleensa vetävä voima, joka johtaa jokaisen vaeltajan takaisin Isän kotiin. Se on voima, joka liikkuu ihmiskunnan sydämessä ja ilmaisee itseään sellaisten suurten avatarojen kuten Kristuksen välityksellä. Se on voima, joka ohjaa jokaisessa ihmisessä olevaa mystistä kaipuuta.”

Toisessa vihkimyksessä elävöitetään sydän- ja kurkku keskukset. Solar plexuksen energiat nostetaan sydänkeskukseen, joka toimii kateenkorvan kautta. Tämä liittyy ihmisen sydämen universaaliseen rakkauteen. Ensimmäisessä vihkimyksessä ihminen saa aavistuksen sielustaan - 2. vihkimyksessä hän kokee tämän eli löytää minuutensa. Toinen vihkimys liittyy oppilaan planetaariseen keskukseen eli hierarkiaan. Vihkijänä toimii Kristus.

Toinen vihkimys tuo kokelaan oppiaan tasolle. Buddhalaisuudessa häntä kutsutaan nimellä sagadagamin, `keran palaaja`. Hindulaisuudessa hänestä käytetään nimitystä kutichaka, `majan rakentaja`.

Kolmas vihkimys: Kirkastus/ Kirkastuksen vuori

5. säde, konkreettisen tiedon säde on toiminnassa. Mentaalitaso prosessi.

Kahta ensimmäistä vihkimystä pidetään kynnyksen vartijoina, sillä hierarkian kannalta 3. vihkimys on vasta ensimmäinen varsinainen vihkimys. Syntymä ja kaste valmistaavat ihmisen kehoa kestäväksi sitä valtavaa voimaa, joka kulkee 3. vihkimyksessä oppilaan kehon läpi. Raamatussa kolmatta vihkimystä kuvataan tapahtumassa Karmelin vuorella Luukkaan evankeliumin 9. luvussa ja sen 29:ssä jakeessa seuraavasti:

“Hänen rukoillessaan hänen kasvonsa muuttuivat ja hänen vaatteensa sädehtivät kirkkaan valkoisina.”

Kolmas vihkimys koskettaa ihmisen mentaalitasoa. Tällä asteella ihminen keskittyy ajatustasolle, mikä hälventää astraalisia harhoja ja illuusioita. Päämääränä on mielen täydellinen hallinta ja vapaus. Ihminen pyrii eroon persoonastaan, joka vaikuttaa mieleen ja ajatteluun. Ihmisen persoonallisuuden virtaa valoa ylhäältä. Vasta tämän jälkeen monadi ohjaa ihmistä ja minuutta. Minuus nähdään nyt ensimmäistä kertaa kolminaisuutena; atma - buddhi - manaksena, joka on monadin heijastuma.

Kolmannen vihkimyksen läpikäynyttä oppilasta nimitetään vihityksi ja vihkijänä on Sanat Kumara, Maailman Herra. Vihittyyn vaikuttaa nyt jumalainen tahto, joka autaa häntä pysymään sielun suunnitelmassa. Kolmas silmä aktivoituu ja siksi prosessin nimi on kirkastus. Buddhisen tason rakkaus välittyy puhdistuneeseen ja kirkastuneeseen astraalikehoon, jolloin vihitystä tulee jumalaisen rakkauden välittäjä. Atmisen tason energia laskeutuu mieleen, jolloin siitä tulee jumalaisen tahdon ilmentäjä; (Rays and Initiations s. 599).

Ennen 3. vihkimystä oppilas kohtaa kynnyksen vartijan, joka on ihmisen alempi luonto. Se on, mitä ihminen on persoonana. Ennen polulle astumista persoonallisuus on äärettömän voimakas. Saavuttaakseen vihkimyksen ihmisen on uhrattava persoonallisuutensa sielulle ja Hierarkian ja ihmiskunnan palvelulle. Tällöin sielu ja persoonallisuus yhtyvät. Kynnyksen vartija ja `aurinkoenkeli` yhtyvät ja näin ristiriita ihmisen ylemmän ja alemman minän välillä lakkaa.

Vihkimysprossin aikana 2. ja 3. vihkimyksen välillä oppilaan on taisteltava mentaalisten illuusioiden kanssa samalla tavalla kuin hänen oli taisteltava tunnetason kanssa 2. vihkimyksessä. Kun mieli on puhdistunut subjektiivisista vääristymistä, se voi avautua universaalille mielelle.

Kolmannen vihkimyksen jälkeen vihitty oppii hallitsemaan mentaalista verhoaan. Hän oppii keskittymään ajatustasoonsa ja näkemään avarasti. Hänen pyrkimyksensä on vaikuttaa ajatuksillaan elämään ja ohjata sitä toivottuun suuntaan. Ohjeena on `siellä missä on ajatuksesi - on siun energiasi`.

Kolmas vihkimys elävöittää pääkeskusta, joka toimii käpyrauhasen kautta. Se ilmentää Jumalan tahtoa ja yhdistää ihmisen monadiinsa. Ajatukset ovat vapaat itsekäistä pyyteistä ja alemmasta mielestä. Adeptit (5. tason vihityt) toimivat maailmassa juuri näin telepaattisesti ajatusten tasolla.

Kolmannen vihkimyksen jälkeen oppilaasta tulee vihitty (3. asteen vihitty). Buddhalaisuudessa vihittyä kutsutaan nimellä anagamin, `hän, joka ei enää palaa`. Hindulaisuudessa tämä nimi on hamsa tai soham, `minä olen hän`.

Neljäs vihkimys: Luopuminen/ Ristiinnaulitseminen, Uhri/ Pyhitys

4. säde, konfliktin kautta kauneuteen ja harmoniaan johtava säde.

Buddhinen tason prosessi.

Se, joka käy läpi 4. vihkimystä - hänen elämänsä on suurta uhrausta ja luopumista - koko elämien kierrosta. Hän pyhittää itsensä "Jumalalleen", joka on hän ITSE. Siinä vaiheessa kaikki on täytetty ja maavaellus saatettu loppuun. On sanottu, että Jeesus Nasaretilainen saavutti 4. vihkimyksensä Golgatan ritsillä, jolloin Hän huusi: "Jumalani, miksi minut kirkastat". Neljäs vihkimys on sielun persoonallisen elämän päättymistä kosmisesti tarkasteltuna. Tahtonsa avulla vihitty luopuu kaikesta ja kääntää selkänsä aineelle. Mikään ei häntä enää sido. Hän on vapaa. Karma on täytetty. Tähän liittyy kuolema, joka on yhtä kuin ylösnousemus ja uusi elämä. Ylösnousemus tarkoittaa Kristuksen palaamista takaisin alkuperäiseen tilaansa, Isän kotiin eli Shamballaan. Ylösnousemus toisaalta voidaan ymmärtää olevan tietoisuuden kasvua.

Neljännessä vihkimyksessä vihitty alkaa toimia buddhisella tasolla. Buddhi on monadin rakkaus-aspekti. Buddhisella, intuitiivisella, tasolla mieli, jopa abstrakti mieli, on vapaa ja palvelee vain palvelun yhteydessä. Myös ashramit ovat buddhisella tasolla. Se on hierarkian taso. Neljännessä vihkimyksessä sielukeho eli syykeho häviää sen täytettyä tarkoituksensa. Syykeho ja sen pysyvät atomit sisältävät muistin persoonallisuuden kehojen laadusta eri inkarnatioiden ketjussa. Täten ihmisen on mahdollista jatkaa uudessa elämässä kehitystään siitä mihin edellisessä inkarnaatioissa oli jäänyt. Uudet kehot rakentuvat

syykehon pysyvien atomien varaan. Kun syykeho tuhoutuu, adepti (4. vihkimyksen läpikäynyt vihitty) on vaapaa jälleensyntymien pakosta ja tästä lähtien syntymiä ohjaa vain palvelu ja uhrautuminen/ pyhittäminen.

Kun syykeho tuhoutuu, kehon, sielun ja hengen kolmi-naaisuuden korvaa kehon ja hengen kaksinaisuus. Henki voi silloin esteettä ilmasta itseään aineessa.

H. P. Blavatskyn mukaan aine on alimman tason henkeä ja henki on ylimmän tason ainetta. Kaiken kehityksen päämäärä toteutuu silloin, kun materia kykenee täydellisesti ilmentämään henkistä tarkoitusta.

Luopuminen tulee mahdolliseksi ainostaan harjoittamalla pyyteettömyyttä, joka päivä elämässämme. Alempi itse tulee ristiinnaulita työskennellessämme palvelun hengessä. Itse vihkimys on kokemus, jossa huomio kääntyy epätodellisesta todelliseen - aineesta henkeen ja Jumalaan. Neljännessä vihkimyksessä kruunu ja sydänkeskus sekä kolmas silmä aktivoituvat. Vihkijänä on Sanat Kumara- Hierarkian Pää.

4. asteen vihkimyksen läpikäynyt on 4. asteen vihitty.

Buddhalaisuudessa 4. asteen vihittyä kutsutaan nimellä arhat, `suuresti kunnioitettu` ja hindulaisuudessa paramahamsa, mikä tarkoittaa `hamsaa korkeampi`.

Seuraavat vihkimykset ja tasot esittelen tässä vain ylimalkaisesti, koska ne ovat jo niin korkeita tasoja "tavalliselle kuolevaiselle".

(Tosin jo 3. ja 4. vihkimys ovat jo korkeita tasoja/ vihkimyksiä. Ihmiskunnan enemmistö vaeltaa pyrkijöinä tai kokeilaina puhdistuksen tietä kulkevana sieluina).

Viides vihkimys: Paljastus

1. säde, tahdon tai voiman säde.

Atminen taso.

Elämä itsessään on paljastumisen prosessi, joka johtaa pimeydestä valoon, tietämättömyydestä tietoon. Jokainen vihkimys auttaa ihmistä näkemään paremmin ns. totuuden, vaikka se ihmisen tasolla onkin suhteellista. Viides vihkimys tuo eteen Planeettalogoksen päämäärän. Planeettalogos vastaa kristillistä termiä Arkkienkelit. He ovat kaikki käyneet läpi ihmisen kehityksen ja ilmentävät nyt planeetan eri kehitysmuotoja. Planeettalogos on täten planeetan persoonallinen Jumala samalla tavalla kuin Aurinkologos on aurinkokunnan persoonallinen Jumala / Logos. Okkultisen tradition mukaan Sanat Kumara on Planeettalogoksen inkarnaatio, joka elää eetterikehossa paneetta maassa. Sanat Kumara toimii myös 5. vihkimyksessä vihkijänä, jolloin adepti tulee yhdeksi monadinsa tahto aspektin kanssa. Viidennen vihkimyksen saavuttanutta

adeptia kutsutaan 5. asteen mestariksi. Keho, jota hän nyt asuttaa on valokeho, jolla on oma erityinen substanssinsa. Viidennen asteen mestari on tietoinen keskusauringosta ja sen korkeammasta päämäärästä. Hän on tällöin saapunut syiden maailmaan, jossa todelliset merkitykset sijaitsevat. Tässä vaiheessa mestari perustaa oman ashraminsa.

5. asteen vihitty on mestari.

Buddhalaiset nimittävät häntä asekhaksi, `häneksi, jolla ei ole enää mitään opittavaa`. Hinduismissa nimi on jivanmukta, `vapautettu`.

Kuudes vihkimys: Päätös

3. säde, aktiivisen älyn säde.

Monadinen taso.

Kuudennen vihkimyksen mestarit eivät enää lukeudu hierarkian alaisuuteen, vaan he työskentelevät Shambalan henkisestä keskuksesta käsin. Kuudetta vihkimystä kutsutaan Chohanin vihkimykseksi. Kuudennen asteen vihitty/ mestari voi ilmaista itseään täydellisesti monadilla tasolla. Erillisyyttä ei enää ole. On vain ykseyttä, rakkautta ja universaalisuutta. Luovalla tavalla hän ilmaisee nyt rakkautta, elämää ja kehitystä yhdessä planeetan ja aurinkokunnan rakentavien voimien kanssa. Kuudes vihkimys tuo 6. asteen mestarin tietoiseksi Aurinkologoksen elämästä ja tarkoituksesta. Vihkijänä on Hän, Jolla Ei Ole Nimeä. Mestari on vapaa valitsemaan yhden seitsemästä kosmisesta tiestä/ polusta, jotka koskevat hänen omaa kehitystään.

Seitsemäs vihkimys: Ylösnousemus

2. säde, rakkaus-viisauden säde.

Logoksen taso.

Ylösnousemus merkitsee ihmisen, tuhlaajapojan, palamista kotiin takaisin Isän/ Jumalan luo. Evoluutioprosessin päätteeksi ihminen palaa alkulähteeseensä, Shamballaan, universaalisen elämän tasolle. Alice A. Bailey kuvaa tätä kirassaan Rays and Initiation s. 732 seuraavasti:

“Seitsemännellä vihkimyksellä ei enää ole mitään tekemistä muodon kanssa, vihitystä tulee elävän valon keskittymä. Hän tietää sanoin kuvaamat omalla tavalla, että elämä on kaikki mitä on ja että tämä elämä ja sen todellinen täyteys tekee hänet osaksi sitä, joka on planetaarisen elämämme ulkopuolella. Hän voi nyt kuulua tuohon planeetan elämämme ulkopuoliseen eksistenssiin, jossa planeetalogoksemme elää, liikkuu ja jossa sillä on olemassaolonsa. Tämä on se “ylenpalttinen elämä”, josta Kristus puhui ja jonka vain seitsemännen asteen vihitty voi ymmärtää ja paljastaa.”

Seitsemäs vihkimys on ensimmäinen koskimen vihkimys, joka tekee vihitystä Sirius-loosin jäsenen. Seitsemäs vihkimys vapauttaa vihityn planetaarisesta elämästä ja nostaa hänet kosmisen fyysisen tason yläpuolelle. Kosmisen fyysisen tason seitsemän tasot ovat: fyysinen, astraalinen, mentaalinen, buddhinen, aatminen, monadinen ja adi eli jumalainen taso.

Sen jälkeen tulevat kosminen astraalinen, kosminen mentaalinen, kosminen buddhinen ym. tasot, joihin liittyy seitsemän kosmista polkua ja joista 7. asteen mestarit voivat valita omansa. Ne ovat:

1. Maan palvelemisen polku.
2. Magneettisen työn polku.
3. Planeetalogoksen koulutuksen polku.
4. Polku Siriukseen.
5. Sädepolku.
6. Polku, jolla Logos on.
7. Absoluuttisen poikuuden polku.

Maalla ja Siriuksella on läheinen suhde. Planeettamme Suuri Valkoinen Veljeskunta on Siriuksen vaaikutuksen alainen. Sieltä on peräisin kosminen rakkaus eli buddhi. Egyptiläinen mestari ja mestari Jeesus valmistautuvat tälle polulle (no: 4). Myös Kristus on Siriuksen vihitty ja sinne hän tulee myös lopulta siirtymään. Sinne on sanottu nemmistön meistäkin siirtyvän -aikanaan.

Aslak Larjo

Ruusuristolainen teosofi

Alice A. Bailey Yhdistys ry:n puheenjohtaja.

Lähteet:

Alice A. Baileyn kirjat:

- Rays and Initiations
- Kristuksen jälleentuleminen
- Vihkimykset
- Esoteric Psychology I , II
- Esoteric Astrology
- Tutkimus valkosesta magiasta
- Kansojen kohtalo
- The Light of the Soul
- A Treatise of CosmiC Fire